

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74- 140/(13)/11/BS

Warszawa, dn. 24 kwietnia 2012 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 36/2012

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. nr 169, poz. 1200 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej zobowiązania przedsiębiorcy Tomasza Ulman prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Firma „TU” Tomasz Ulman w Żarkach do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki podstawowej oleju napędowego o numerze 0995/11/8470, niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 17/2012 z dnia 23 lutego 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 15 marca 2012 r. przedsiębiorca Tomasz Ulman prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma „TU” Tomasz Ulman w Żarkach (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 17/2012 z dnia 23 lutego 2012 r.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/213/2011), Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana w dniu 7 listopada 2011 r. próbka oleju napędowego (nr 0995/11/8470) nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2008 r. Nr 221, poz. 1441), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na

zaniżoną temperaturę zapłonu, której wynik badania wyniósł 45,5 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55 °C.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. Nr 169, poz. 1200 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych określonych w ustawie, Zarządzający zobowiązuje kontrolowanego, w drodze decyzji, do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań. Zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Zarządzającym jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zobowiązał Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego pobranego w dniu 7 listopada 2011 r. o numerze 0995/11/8470.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 15 marca 2012 r. Strona postępowania podnosi, iż różnica wyników między badaniem próbki podstawowej a badaniem próbki kontrolnej powoduje według Strony, że wyniki badań nie są wiarygodne. Strona uważa, że fakt rozbieżności ww. wyników poddaje w wątpliwość zarówno badania jak i całe postępowanie.

Strona twierdzi, iż w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jedno laboratorium jest bardziej wiarygodne, ponieważ na stronie internetowej Urzędu widnieje tylko wynik próbki kontrolnej.

Strona nie zgadza się, że wprowadziła do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych, i wskazuje dostawcę paliwa PKN ORLEN S. A., jako odpowiedzialnego za złą jakość paliwa. Strona uważa, że przyczyną zaniżonej temperatury zapłonu mogło być zmieszanie oleju napędowego z benzyną bezołowiową.

Pismem z dnia 20 marca 2012 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 17/2012 z dnia 23 lutego 2012 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji zobowiązującej Przedsiębiorcę do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego.

Podstawą do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki podstawowej oleju napędowego, były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/213/2011), które wykazały, że oferowana w dniu kontroli tj. 7 listopada 2011 r. próbka oleju napędowego (nr 0995/11/8470) nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na zaniżoną temperaturę zapłonu, której wynik badania wyniósł 45,5 °C, przy wymaganiach jakościowych powyżej 55 °C.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Odnosząc się do treści wniosku strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 15 marca 2012 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykażą, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany Przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym zmierzającym do zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do zarzutu Strony, w zakresie rozbieżności pomiędzy wynikami badań próbki podstawowej i kontrolnej, należy podkreślić, iż podstawę zobowiązania Przedsiębiorcy do uiszczenia ww. kwoty, stanowią wyniki badań laboratoryjnych pobranej próbki podstawowej oleju napędowego, które udokumentowano protokołem z badań nr M/TA2/213/2011. Badania te zostały wykonane przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytut Nafty i Gazu w Krakowie. Niewłaściwą jakość paliwa potwierdziły - przeprowadzone na wniosek Przedsiębiorcy – badania próbki kontrolnej, które udokumentowano protokołem z badań Nr 2840/2011. Te z kolei badania zostały wykonane przez akredytowane, niezależne laboratorium Ośrodek Badawczo – Rozwojowy Przemysłu Rafineryjnego S. A. w Płocku. W zakresie parametru temperatura zapłonu, wynik badania wyniósł w przypadku próbki podstawowej 45,5 °C, zaś w przypadku próbki kontrolnej 40,5 °C. Z uwagi na podnoszoną przez Stronę kwestię różnic pomiędzy wynikami badań w dwóch różnych laboratoriach, należy ponownie

podkreślić, iż badany olej napędowy nie spełniał wymagań jakościowych - w zakresie parametru temperatura zapłonu – określonych na poziomie powyżej 55 °C, także w granicach tolerancji 52,9 °C, zaś rozbieżności pomiędzy wynikami badań, w zakresie parametru temperatura zapłonu uzyskanymi w różnych laboratoriach są naturalne i wynikają z warunków odtwarzalności, w jakich wykonywane są badania.

Powyższe wynika z zapisów pkt 13.3 normy PN-EN ISO 2719 „Oznaczenie temperatury zapłonu Metoda zamkniętego tygła Pensky’ego-Martensa”, zgodnie z którym „Różnica pomiędzy dwoma pojedynczymi i niezależnymi wynikami uzyskanymi przez różnych wykonawców, pracujących w różnych laboratoriach, na identycznym materiale badawczym, w długim czasie, przy normalnym i poprawnym wykonaniu oznaczenia, może przekroczyć wartości podane w Tablicach 3 (Wartości odtwarzalności dla Procedury A) i 4 (Wartości odtwarzalności dla Procedury B) tylko w jednym przypadku na dwadzieścia”. Oznacza to, że zdarzają się przypadki i dopuszcza to norma, iż wyniki otrzymane w dwóch różnych laboratoriach będą się od siebie różnić w jednym przypadku na dwadzieścia.

Odnosząc się do zarzutów, w których Strona twierdzi, iż w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jedno laboratorium jest bardziej wiarygodne, ponieważ na stronie internetowej Urzędu widnieje tylko wynik próbki kontrolnej, należy podkreślić, iż wyniki badań publikowane są na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219 j. t.), zgodnie z którym Prezes Urzędu może podawać do publicznej wiadomości informacje o wynikach kontroli Inspekcji z pominięciem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów. Tabela prezentowana na stronie zawiera wyniki badań laboratoryjnych paliwa sprzedawanego w dniu kontroli, a wyniki badań publikowane są po zakończeniu kontroli czyli po badaniu próbki kontrolnej lub po rezygnacji przez kontrolowanego z jej badania. Wynikiem końcowym i decydującym o jakości paliwa jest wynik próbki kontrolnej o ile kontrolowany skorzystał z przysługującego mu prawa i złożył stosowny wniosek. W niniejszej sprawie strona pismem z dnia 30 listopada 2011 r. złożyła wniosek o zbadanie próbki kontrolnej oleju napędowego, której badanie wykazało, że nie spełnia wymagań jakościowych wynik 40,5 °C, przy normie powyżej 55 °C. Z tego też względu taki wynik badania został opublikowany na stronie internetowej.

Odnosząc się do treści wniosku Strony, iż nie zgadza się, że wprowadziła do obrotu paliwo niespełniające wymagań jakościowych i wskazuje dostawcę paliwa PKN ORLEN S. A., z którym Strona związana jest umową stacji stowarzyszonej, jako odpowiedzialnego za złą jakość paliwa. Należy podkreślić, iż właścicielem stacji w Żarkach, przy ul. Ofiar Katynia 1, gdzie pobrano do badań próbkę oleju napędowego, jest przedsiębiorca Tomasz Ulman prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Firma „TU” Tomasz Ulman w Żarkach. Zgodnie zaś z art. 24 ustawy o systemie

monitorowania i kontrolowania jakości paliw koszty badań próbki niespełniającej wymagań jakościowych ponosi kontrolowany przedsiębiorca.

Odnosząc się do wyjaśnień Strony dotyczących tego czym mogło być spowodowane przekroczenie normy w pobranej próbce oleju napędowego, należy podkreślić, że w interesie Przedsiębiorcy jest dochowanie wszelkiej staranności w trakcie wykonywania działalności gospodarczej, aby unikać niewłaściwego transportowania, przechowywania i wprowadzania do obrotu paliwa niespełniającego wymagań jakościowych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie jest organem orzekającym o przyczynie powstania przekroczeń w pobranej próbce oleju napędowego.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 17/2012 z dnia 23 lutego 2012 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

PREZES

Urzędu Ochrony Konkurencji i

Konsumentów

dr Małgorzata Krasnodębska - Tomkiel

Otrzymuje:

Firma „TU” Tomasz Ulman, ul. Ofiar Katynia 1, 42-310 Żarki.

